

е въ Писанието: „Това е животъ вѣченъ да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога.“

„Почитай баща си и майка си! Люби ближния си, както себе си!“ Това сж два психологически процеса, тъй необходими за човѣка, както е необходима дихателната система за него. Който не разбира тѣзи закони, той ще се осакати. Приложете тѣзи закони и ще видите, че тѣ ще внесатъ известно подобрение въ живота ви. Когато Христосъ е казалъ на богатия да продаде имането си, съ това Той искалъ да го застави да влѣзе въ отношение съ хората, да се обмѣни, да създаде връзка съ тѣхъ. Това може да се постигне съ двата психологически закона — почитъ къмъ майката и бащата и любовъ къмъ ближния. Тѣзи два закона трѣбва да се осмислятъ и приложатъ въ живота. Това сж истини, които досега не сж приложени, както трѣбва, вследствие на което въ съвременната култура тѣ се явяватъ въ нова фаза.

Всички говорятъ за любовъ къмъ отечеството, за свобода на народитѣ, но какъ ще дойде тази любовъ, отде ще дойде тази свобода — и тѣ не знаятъ. Всички говорятъ за равенство и за свобода, но отде ще дойдатъ това равенство и тази свобода? Докато човѣкъ не почита баща си и майка си, никаква свобода и равенство не може да придобие. Докато човѣкъ е гладенъ, докато не се е нахранилъ, за никаква свобода и равенство не може да се говори. Всички говорятъ за „папото.“ Важенъ е въпросътъ за храненето, т. е. за хлѣба специално. Въпросътъ за хлѣба не е само външенъ, физически или материаленъ, но той още е вътрешенъ духовенъ въпросъ.

Съвременнитѣ хора носятъ въ себе си голѣмо богатство, и при това богатство не знаятъ, какво да правятъ: вайкатъ се, плашатъ се, че ще умратъ и всичко ще изгубятъ. — Жалко е, че тѣ съзнателно оставятъ тѣлото си да умре, да се разпрѣсне по четиритѣ краища на свѣта. Тѣ не знаятъ, че клеткитѣ на тѣхнитѣ тѣла попадатъ въ тѣлата на другитѣ хора, при съграждането имъ, и тамъ, съединени съ други клетки, влизатъ въ мозъка на нѣкой човѣкъ, дето служатъ при предаване и възприемане на мислитѣ. Често клеткитѣ на нѣкой виденъ философъ попадатъ при съграждане мозъка на обикновенъ човѣкъ, и тамъ започватъ да работятъ, да помагатъ за неговото развиване. Това се потвърждава отъ важния законъ въ природата, че нищо не се губи, нито създава. Всички велики мисли очакватъ да попаднатъ въ умоветѣ на нѣкои хора, които да ги възприе-